

[Glistrup]

sen på de 50 øre får lov til at blive i forhandlerens lommer, således at der altså ikke fra forhandlerens side skal indbetales de fulde 50 øre, men at en del af dette beløb kommer til at tilfalde forhandlerne, således at man i hvert tilfælde ikke skal opleve, at disse love totalt skal udlette den aldeles afgørende stand, afgørende for, at vores moderne samfund kan fungere. Vi må nemlig have en benzinforhandlerorganisation, et benzinforhandlererelement ude over hele landet, der kan fungere på den måde, som de så fortrinligt har fungeret på ned igennem de mange år, hvor bilismen har været af afgørende betydning for, at dette samfund overhovedet kan fungere.

Men det var jo ikke bare på det område, men på et væld af andre felter, at regeringen fuldstændig svigtede under vores udvalgsbehandling her i de forløbne par dage. Denne regering blev i sin tid, i 1975, dannet på, at man ville bekæmpe arbejdsløsheden – bevarer, jeg ved godt, der er nogle ministre, som er blevet optaget i statsministerens regering siden da, men det er stadig væk regeringserklæringen af 1975, som må stå ved magt, at det er arbejdsløshedsbekæmpelse, det drejer sig om – hvor er det så pauvert at høre socialdemokratiets ordfører, som vi lige hørte ham her fra talerstolen, komme og sige om disse forslag – de største forslag, man fremsætter i indeværende samling – at det har været et væsentligt mål for socialdemokratiet, at man ikke har villet nå de store negative virkninger for beskæftigelsen med sine forslag. Ja, dertil er det virkelig kommet, at socialdemokratiets ordfører om arbejdsløshedsbekæmpelsen siger, at det store mål er, at der ikke bliver de alt for afgørende store negative virkninger på beskæftigelsen med det, som regeringen selv foreslår. Dertil er vi kommet her i dette folketing.

Men i udvalget var det endnu værre, for selvfølgelig interesserede det store arbejderparti, som jeg tilhører, sig meget væsentligt for beskæftigelsesvirkningen, og vi stillede det ene spørgsmål efter det andet om beskæftigelsesvirkningen i udvalget og derunder altså også et spørgsmål, der fik nummer 64, hvor vi gennemgik de forskellige områder: bygge- og anlægsområdet – hvor man jo har de store afstande mellem arbejdspladser og boliger og skift mellem forskellige arbejdspladser og derfor har brug for at kunne få

billig benzin – tobaksarbejdsområdet, olie- og benzinområdet, hyrevognserhvervet, rejsebureaubranchen, og hvad der nu ellers kan være tale om.

Vi præciserede over for regeringen, at vi selvfølgelig måtte lægge meget betydelig vægt på, hvordan det nu gik med beskæftigelsen. Og hvad kan så den socialdemokratiske arbejderministeriumsregering svare til spørgsmålet om, hvordan disse forhold vil virke på beskæftigelsen? Man har alt i alt 2½ linje at sige vedrørende beskæftigelsen fra socialdemokratiets side. Det er udvalgets bilag 103, hvor jeg nu i fuldstændighed læser op, hvad landets arbejdsminister har at sige om beskæftigelsesvirkningerne af disse forslag. Det lyder således:

»Det er ikke muligt med relevant præcision at angive den beskæftigelsesmæssige virkning af de af regeringen foreslåede foranstaltninger på de ønskede brancher.«

Det er, hvad man har tilbage af sin beskæftigelsespolitik i regeringen, at man altså har disse arrogante, afvisende flokklær født rundt omkring i betryggede akademikermiljøer, hvor nu ministre og embedsmænd siger, at man kan ikke med relevant præcision sige noget som helst om beskæftigelsen her i landet. Hvad i alverden er man så valgt ind i folketinget for? Hvad sidder man på ministerposterne for? Hvad bærer man sine gyldne kæder for, hvis man ikke kan udtale sig om, hvordan beskæftigelsesvirkningerne er i et samfund, der er plaget af at skulle betale til op imod 200.000 ægte og uægte arbejdsløse over sin finanslov, hvis man ikke kan sige: hvordan bliver virkningen af disse foranstaltninger? Alene disse 2½ linje er så afklædende for regeringen, at den burde træde tilbage, og lad os håbe på, at vi kan få et afstemningsresultat i morgen, så den træder tilbage. Danmarks tredje store parti er klar til at overtage regeringsmagten, den dag de to andre store partier forlader disse ministertaburetter, og vi skal nok afskaffe arbejdsløsheden på mindre end et år. Men der var jo så mangfoldige andre ting, som skuffede grusomt under udvalgsbehandlingen. Vi har den situation, at de, der er afhængige af olie og andre brændstoffer – og det er vi jo alle mere eller mindre, men i vidt forskellig grad ude over landet – er sat i en knibe som følge af energiprisstigningerne, og her er det altså regeringens meget omvendte argument, at